



*ntamo* MIIKKA MUTANEN Esikko, klassikko

Esikko, klassikko

© Miikka Mutanen

Ulkoasun suunnittelu Aleksi Salokannel / sisin

Kannen kuva Hubert Robert, *La Découverte du Laocoon*, öljy kankaalle, 1773.

Courtesy by Virginia Museum of Fine Arts, Richmond. The Arthur and Margaret Glasgow Fund. Photo: Ron Jennings. © Virginia Museum of Fine Arts.

Taitto Make Copies

ISBN 978-952-215-045-5

Valmistaja: BoD – Books on Demand, Norderstedt, Saksa

2008

ntamo

[www.ntamo.net](http://www.ntamo.net)

Miikka Mutanen  
Esikko, klassikko

ntamo



1

Kukapa kissan silmiä uskoisi  
Kolme yritystä metamorfoosiksi  
Kauniit, hymyttömät kasvot  
Punainen ja kulta  
Yön prinssi

2

Meriheinää  
Houkka  
Ikkunasta kuuntelua  
Leonid  
Edessä  
Kuka pelkää itseään?

3

Haapaneidon laulu  
Oikeus ja viattomuus  
Päätelmä  
(mietin)  
Pieni ajatus muodista  
Silmiesi lumo  
Runollisesti  
Taivaan kukka  
Kutsu  
Sateen jatkuvuus  
Trident  
Toisaalla  
Petrarca soittaa haitaria  
Lasipuu helkkyy  
Valkea helle  
Myyttinen kokemus on hidas  
Rakkauden hologrammi  
Metalliketju  
Kenen on ilta  
Oi ruusu

Kevätöitä

Ad astra

Aamun tullen heitin kalan

kurkihirren yli

Kauris neljän ulottuvuuden

oleminen

Aamussa vihreä kuolema

Tuulen kuilu

4

Vuorikauriin sininen viitta

Linnut sukeltavat

Runo harmaasta huovasta

unessa kolmetoista suurta

Öljy

Tinatuoppiin, kristallilasiin

Hidas lumi

Poispäin auringosta

Laulu rauhasta

5

Päivä 1900-lukua Italian

maaseudulla

Tekoja

Kysymys kirkkaudesta

Ei koskaan, nyt

Juomapaikalla

Puolenkuun aikaan





Kukapa kissan silmiä uskoisi  
kreikkalaisen kirjoittamiksi, koneetta  
raottavat minimalismin toista puolta, veden täyttämiä vuoria,  
  
harvana soittavat kellot, kellot kissan tassuista pitelevät.

## KOLME YRITYSTÄ METAMORFOOSIKSI

Schönbrunnin puistossa puun aluskasvillisuuteen  
painuvat violetit samettihousuni, valkoiset perhoset;  
Lehti pyörii pystyasennossa ennen putoamistaan:  
Vapaus, sellainen kuin keskikokoinen eläin.

Pylväs halkeaa ja korppi ylittää vanhan tien,  
pian se on Venetsiassa ja harmissaan;  
Kun vesiputous kurkussa ei väreile:  
Hopea tummuu, saaste valuu silmistä.

Levottomasti pyydän lintuja poistamaan heinäsiirkkakapitalismin,  
vie minut joki, poista petollisuus ja pelokkaat hypyt;  
Nousen oksistoon ja katoan, kävelen kohti varjoani alas rinnettä:  
Pyhyiden abstraktit alennusmyynnissä, jälleen perhonen.

## LEONID

Omaisuus – ja se kauneudesta  
Ei rikkauteni katederi  
Sano täytenä käy joukko  
Sinkkiä, Leonid, ja raunioita

Kevätkeijuko minut opetti  
Kuulaammille metsästysmaille  
Ultravihreää odottamaan  
Nuorena, Leonid, ja valmiina

Kun tutuksi yhdestä  
Imarteen aamukasteesta  
Olet tullut, minkä  
Silloin sanot, Leonid

